

Strona pozwana: Unión General de Trabajadores de Galicia (UGT), Universidad de Santiago de Compostela, Confederación Intersindical Gallega

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy można uznać, że pracownicy zatrudnieni na podstawie art. 20 Ley 14/20[1]1 de 1 de junio de la Ciencia, Tecnología y la Innovación [ustawy 14/20[1]1 z dnia 1 czerwca 2001 r. o nauce, technologii i innowacji] są objęci zakresem Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC, którego następstwem było wydanie dyrektywy Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ⁽¹⁾?
- 2) Czy odprawę za rozwiązanie umów o pracę można uznać za warunek zatrudnienia w rozumieniu klauzuli 4 porozumienia ramowego?
- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzących: czy rozwiązanie umowy o pracę pracowników zatrudnionych na podstawie Ley 14/20[1]1 de 1 de junio de la Ciencia, Tecnología y la Innovación należy uznać za porównywalne do rozwiązania umów o pracę zawartych na czas nieokreślony z przyczyn obiektywnych na podstawie art. 52 Estatuto de los Trabajadores [kodeksu pracy]?
- 4) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej: czy istnieje podstawa w prawodawstwie dla takiego rozróżnienia?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 99/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotycząca Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC (Dz.U. 1999, L 175, s. 43).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal da Relação do Porto (Portugalia) w dniu 30 kwietnia 2018 r. – Mediterranean Shipping Company (Portugal) — Agentes de Navegação SA / Banco Comercial Português SA, Caixa Geral de Depósitos SA

(Sprawa C-295/18)

(2018/C 259/38)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal da Relação do Porto

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Mediterranean Shipping Company (Portugal) — Agentes de Navegação SA

Strona pozwana: Banco Comercial Português SA, Caixa Geral de Depósitos SA

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2 dyrektywy 2007/64/WE ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że jego zakresem zastosowania, określonym we wspomnianym artykule, jest objęte wykonanie polecenia zapłaty wydanego przez podmiot trzeci w odniesieniu do rachunku, którego ten podmiot nie jest właścicielem, a którego właściciel nie zawarł z instytucją kredytową ani umowy o pojedynczą usługę płatności ani umowy ramowej o świadczenie usług płatniczych?
- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie 1 i w powyższych okolicznościach, czy można uznać, że wspomniany właściciel rachunku jest „użytkownikiem usługi płatniczej” do celów art. 58 wspomnianej dyrektywy?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2007/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego zmieniająca dyrektywy 97/7/WE, 2002/65/WE, 2005/60/WE i 2006/48/WE i uchylająca dyrektywę 97/5/WE (Dz.U. 2007, L 319, s. 1).